

- motivika z notredamskega zunanjega ostenja;
- mitološka motivika z notredamske arhitekture;
- izsek iz knjige o vodovodni napeljavi (te skulpture so bile pogosto uporabljene kot žlebovi).

Kaj želimo povedati z naštevanjem vsega tega? Preprosto to, da *bi morali najprej poznati (neposredni) kontekst vizualije in jo šele nato interpretirati ter konstruirati pomen*. Ali, z Wittgensteinovimi besedami (1953, I–663): »Šele ko človek pozna zgodbo, pozna tudi pomen slike.« Kar pa je, če ta problem nekoliko premeljemo, le dostavek slovite sedme teze iz njegovega *Tractatus Logico-Philosophicus*: »O čemer ne moremo govoriti, o tem moramo molčati.« Če to tezo uporabimo na primeru vizualij, bi jo lahko parafrazirali kot: dokler ne vemo, za kaj (vse) pri vizualiji gre, o njej ne moremo govoriti.

Ali če se (končno) izrazimo v smislu tega, kar bomo predlagali v nadaljevanju: vizualijo (ali pa verbalno) moramo najprej postaviti v določen okvir (angl. *frame*) oz. najprej analizirati okvir (tj. pred kakršno koli konstrukcijo pomena). Okviri, o katerih govorimo, niso semantični okviri, kot jih je leta 1977 razvil in opredelil Charles Fillmore (čeprav imajo (lahko) tudi ti vlogo pri potencialno argumentativni interpretaciji vizualij), temveč okviri, ki nam pomagajo organizirati vsakdanje izkušnje, okviri, kot jih je razvil sociolog Erving Goffman v svoji vplivni knjigi *Frame Analysis: An Essay on the Organization of Experience* (1974).

Kaj so Goffmanovi okviri? Z njegovimi besedami:

»Ko posameznik v naši zahodni družbi prepozna neki dogodek, stremi k temu, da v odgovoru dejansko uporabi enega ali več okvirov ali interpretacijskih shem, ki jih je mogoče poimenovati primarne. Primarne pravim zato, ker tisti, ki uporabijo tak okvir ali perspektivo, te uporabe ne razumejo, kot da bi bila odvisna od vračanja k »izvirni« interpretaciji; res, prav *primarni okvir je tisti, ki osmisli sicer nesmiselni vidik nekega prizora*.« (Goffman, 1974: 21, poudarki in prevod avtorjev)

Goffman razlikuje med naravnimi in družbenimi okviri. Naravni okviri

»identificirajo dogodke, ki se štejejo za neusmerjene, neorientirane, nevodene, čisto fizične« (prav tam: 22, poudarki in prevod avtorjev).